

ВЕЛИМИР ПЕТРОВ
ЕКСТРЕМНО АВТО-МОТО

chitanka.info

Неприлично млад, бутнах отворена вратичка: донаборници, завършили *Механото*, само с кормуване — направо пред *КАТ!* С дипломата и — в курса. Насрочиша дата за първия урок по кормуване, в 08:00. Едва ли не спях в гаража — гледах и сменях скорости на сухо. Камиони и две *разкошни* леки коли! Едната — трофейна, камуфлажно зографисана *Шкода*, с брезентен гюрук, стойка за картечница, и предпазни решетки. Надеждна — можеше да мине няколко км, без да се повреди съществено. Твърда возия и единствен недостатък — при спускане от *Саръбаир*, изпадаше в делтапланеризъм; предният капак излиташе над главите, планираше аеродинамично и кацваше плавно на

километър зад нас без последствия, щото липсваше *трафик*, а скоростта не надвишаваше твърде космическата. Втората — *Опел Лукс*. Авангарден дизайн, като на автомобилчетата от въртележките по панаириите — открита и без врати. Предната седалка — капак от ракла; акумулатор без болтчета и на *друс-друс трапчинке* се откачаше клема. Някой я набутваше, а водачът пъргаво скачаше и завърташе манивелката, постоянно бучната отпред. Двигателчето — часовник, пали от раз. Тапицерията на *салона*, оскъдна, да не казвам — липсваше въобще. Всичките екстри се свеждаха до две жички, стърчащи току под носа на инструктора; при допир издаваха стиснат за гърлото звук, нещо като — киуик! Инструкторът Златев — злато човек. Аха, ти нали взе изпита за моторист, печен си, сядай карай. Ама аз, за първи... сядай, нали съм до теб. Нещата се развиха светкавично! Летящ старт! Опелчето пъргаво качи тротоара, направи изящен обратен завой и отпраши по още пуст булевард. Добре, добре, натисни тенекийката; това не ти е *файтон*! Успокоих се — всичко е ОК; докато отпред, от отхлюпена шахта, не се подаде глава. Завих сепнато надясно, по познатия начин се по-хендрих на тротоара, рязко вляво, да не срутим къщата; пресякох булеварда на *рали Париж-Дакар*, качих левия тротоар, затиках като снегорин количка жар от близката фурна за ръчен хляб; *снегоринът* пък помете опашката бабички за кисело мляко... и стана микс от жарки бабички в кисело мляко. Тури му пепел, колкото поеме! Златото *излезе роднина* с всички; натоварихме най-дефектните и къде-къде, в близкото здравно заведение — *Родилното*. Много им се зарадваха като потенциални родилки. Подписаха, че нямат претенции. Златото ме закле да казвам, че не ми е сефте и — на полигона. За час ме квалифицира! До казармата смучех бензин от камионите и возех инструкторите по селата на сборове и седенки. Оpozнах Родината и я обикнах! Станах водач на *МПС* — един път!... Път и половина, близо два!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.